

RKYHS Summer Torah Learning 2010

Incoming Grades 9/10

"לא ימוש ספר התורה הזה מפידך והגית בו יומם ולילה" - יהושע (פרק א' פסוק ח')

"The word of the Torah shall not leave your mouth, you shall delve into it day and night"
(Yehoshua 1:8)

The mitzvah of Talmud Torah is one that is continuous throughout our lives. While the summer is a time to relax outside of regular school setting - it is also a wonderful chance to be able to learn and continue to grow in your Talmud Torah.

Masechet Rosh Hashanah - מסכת ראש השנה

Incoming Freshman - Perek ג'

Incoming Sophomores

Honors – Perekim ב' and ג'

College Prep. / Academic - Perek ג'

Please learn the mishnayot well, with a focus on being able to read and translate the text well.

Assessment – During the first week of school, students will be given selected mishnayot from the(se) perek(im) and be asked to translate and explain these sections.

Text: The mishnayot of Masechet Rosh Hashana are available at local Jewish book stores. In addition, *the mishnayot along with an English Translation will be available for download from the school website.*

Additional Learning – Every summer RKYHS students volunteer to learn sections of Tanach so that together we finish all of Tanach. Please sign up to be part of this special program

Have a Great Summer – קיץ נעים

RKYHS Summer Torah Learning 2010

Incoming Grades 11/12

"לא ימוש ספר התורה הזה מפִּיךְ וְהִגִּיתָ בוּ יוֹמָם וּלְיַלְלָהּ" - יהושע (פרק א' פסוק ח')

"The word of the Torah shall not leave your mouth, you shall delve into it day and night"
(Yehoshua 1:8)

The mitzvah of Talmud Torah is one that is continuous throughout our lives. While the summer is a time to relax outside of regular school setting - it is also a wonderful chance to be able to learn and continue to grow in your Talmud Torah.

Masechet Rosh Hashanah - מסכת ראש השנה

Incoming Juniors and Seniors

Honors – כל המסכת
College Prep. / Academic – פרקים ג' וד'

Please learn the mishnayot well, with a focus on understanding well the concepts and ideas taught in them.

Assessment – During the first week of school, you will be asked questions on your understanding of the mishnayot and the halachot and ideas that are taught in them.

Text: The mishnayot of Masechet Rosh Hashana are available at local Jewish book stores. In addition, the mishnayot along with an English Translation will be available for download from the school website.

Additional Learning – Every summer RKYHS students volunteer to learn sections of Tanach so that together we finish all of Tanach. Please sign up to be part of this special program

Have a Great Summer - קיץ געים

מסכת ראש השנה פרק א

א,א ארבעה ראשי שנים הם : באחד בניסן, ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד באלול, ראש השנה למעשר בהמה; רבי אלעזר ורבי שמעון אומרין, באחד בתשרי. באחד בתשרי, ראש השנה לשנים לשמיטים וליובלות, ולנטיעה ולירקות. באחד בשבט, ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי; בית הלל אומרין, בחמישה עשר בו.

There are four New Years: on the first of Nisan the New Year for kings and for Festivals; on the first of Elul the New Year for the tithe of animals. Rabbi Eleazar and Rabbi Shimon say, On the first of Tishrei: on the first of Tishrei the New Year for years and for the *shemitin* and for the *Yovalot*, for the planting and for the vegetables; on the first of Shevat the New Year for the tree, according to Bet Shammai. Bet Hillel say, on the fifteenth thereof.

א,ב בארבעה פרקים העולם נידון : בפסח, על התבואה. בעצרת, על פירות האילן. בראש השנה, כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון, שנאמר "היוצר יחד, ליבם; המבין, אל כל מעשיהם" (תהילים לג,טו). ובחג, נידונים על המים.

The world is judged at four periods: on Pesah for the produce; on *Atzeret* for the fruits of the tree; on Rosh Hashanah all the inhabitants of the world pass before Him like flocks of sheep, as it is written, "He that fashioned the hearts of them all [*yahad*], Who understands all their doings" (Ps. 33:15); and on the Festival they are judged for water.

א,ג על שישה חודשים שלוחים יוצאים : על ניסן, מפני הפסח; על אב, מפני התענית; על אלול, מפני ראש השנה; על תשרי, מפני תקנת המועדות; על כסליו, מפני חנוכה; ועל אדר, מפני הפורים. וכשהיה בית המקדש קיים-- יוצאין אף על אייר, מפני פסח קטן.

On six months the messengers go forth : on Nisan, because of Pesah; on Av, because of the fast; on Elul because of Rosh Hashanah; on Tishrei, because of the determination of the holy day; on Kislev, because of Hanukkah; and on Adar because of Purim. And when the Temple was in existence, they went forth also on Iyar, because of *Pesah Katan*.

א,ד על שני חודשים מחללין את השבת, על ניסן ועל תשרי-- שבהם שלוחים יוצאים לסוריה, ובהם מתקנים את המועדות. וכשהיה בית המקדש קיים-- מחללין אף על כולם, מפני תקנת הקרבן.

For two months they violate the Shabbat: for Nisan and for Tishrei, for in them the messengers went forth to Syria, and by them they determined the holy days; and when the Temple was in existence, they violated for all of them, because of the determination of the sacrifice.

א,ה בין שנראה בעליל, בין שלא נראה בעליל-- מחללין עליו את השבת; רבי יוסי אומר, אם נראה בעליל, אין מחללין עליו את השבת.

Whether it was seen clearly, or it was not seen clearly, they violate the Shabbat on it. Rabbi Yose says, If it was clearly visible, they do not violate the Shabbat on it.

א, מעשה שעברו יתר מארבעים זוג , ועיכבם רבי עקיבה בלוד ; שלח לו רבן גמליאל, אם מעכב אתה את הרבים, נמצאת מכשילם לעתיד לבוא.

It once happened that more than forty pairs passed, and Rabbi Akiva detained them in Lod. Rabban Gamliel sent to him, If you detain the many, you cause them to sin in the future.

Since kiddush ha-hodesh is dependent upon witnesses, this and the next mishnah teach which witnesses are eligible to testify regarding the new moon. This mishnah discusses the case of witnesses who are relatives.

א, אב ובנו שראו את החודש, ילכו : לא שמצטרפין זה עם זה ; אלא שאם ייפסל אחד מהם, יצטרף השני עם אחר . רבי שמעון אומר , אב ובנו וכל הקרובים , כשרים לעדות החודש . אמר רבי יוסי, מעשה בטובייה הרופא, שראה את החודש בירושלים--הוא, ובנו, ועבדו משוחרר . קיבלו הכוהנים אותו ואת בנו, ופסלו את עבדו ; וכשבאו לבית דין--קיבלו אותו ואת עבדו, ופסלו את בנו.

If a father and his son saw the New Moon, they go, not that they are paired together, but if one of them is disqualified, the second one will join with another. Rabbi Shimon says, A father and his son, and all the relatives, are eligible for the testimony of the New Moon. Rabbi Yose said, It once happened that Tovia the Physician saw the New Moon in Jerusalem, he and his son and his freed servant, and the priests accepted him and his son, but they disqualified his servant. And when they came before the Court, they accepted him and his servant, and they disqualified his son.

א, ח ואלו הן הפסולים-- המשחק בקוביה , והמלווה בריבית , ומפריחי יונים , וסוחרי שביעית, ועבדים. זה הכלל--כל עדות שאין האישה כשרה לה, אף הן אינן כשרים לה.

And these are the ineligible: the player with the *kubiya*, loaners for interest, fliers of pigeons, and dealers in *shevi'it*, and servants. This is the general rule: any testimony which the woman is ineligible to give, they are also ineligible to give.

א, ט מי שראה את החודש , ואינו יכול להלך-- מוליכין אותו על החמור , ואפילו במיטה ; ואם צודה להן , לוקחין בידם מקלות ; ואם הייתה דרך רחוקה , לוקחין בידם מזונות : שעל מהלך לילה ויום, מחללין את השבת ויוצאים לעדות החודש-- שנאמר "אלה מועדי ה' , מקראי קודש , אשר תקראו אותם , במועדס" (ויקרא כג, ד).

If a person saw the New Moon and is unable to walk, they bring him on a donkey, or even on a bed; and if any lie in wait for them, they take sticks in their hands; if the way is long, they take food in their hands, because for a journey lasting a night and a day they may violate the Shabbat, and they go forth to give testimony about the New Moon, as it is written, "These are the appointed seasons of the Lord...which you shall proclaim in their appointed season" (Lev. 23:4).

מסכת ראש השנה פרק ב

This mishnah continues to teach the law of the witnesses to the New Moon and their reliability.

בא אם אינן מכירין אותו , משלחין עימו אחר להעידו . בראשונה, היו מקבלין עדות החודש מכל אדם ; משקילקלו המינים , התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירין.

If they do not know him, they send another with him to testify about him. Originally they accepted testimony of the New Moon from any man; after the sectarians' evil practices, they enacted that they should accept only from those they knew.

בב בראשונה, היו משיאין משואות ; משקילקלו הכותים, התקינו שיהו שלוחים יוצאים.

Originally they would light flares; after the Cutheans' evil practices, they enacted that messengers should go forth.

בג כיצד משיאין משואות : מביאין כלונסות של ארז ארוכים וקנים ועצי שמן ונעורת של פשתן , וכורכן במשיחה ; ועולה לראש ההר , ומצית בהן את האור , ומוליך , ומביא ומעלה ומוריד-- עד שהוא רואה את חברו שהוא עושה כן בראש ההר השני, וכן בראש ההר השלישי.

How did they light the flares? They brought long poles of cedar-wood, and reeds and shemen wood, and chips of flax, and he tied together with rope, and he went up to the top of the hill and he set fire to them, and he waved to and fro and he raised and lowered until he saw his fellow doing likewise on the top of the second hill, and so, too, on the top of the third hill.

בד ומניין היו משיאין משואות : מהר המשחה לסרטבה , ומסרטבה לאגריפנה, ומאגריפנה לחוורן, ומחוורן לבית בלתין ; ומבית בלתין לא זזו, אלא מוליך ומביא ומעלה ומוריד, עד שהוא רואה את כל הגולה לפניו כמדורת האש.

And from where did they light the flares? From the Mount of Olives to Sarteba, and from Sarteba to Agrippina, and from Agrippina to Havran, and from Havran to Bet Biltin; and from Bet Biltin they did not move, but he waved to and fro and he raised and lowered until he would see the whole of the Diaspora before him like a mass of fire.

בה חצר גדולה הייתה בירושלים , ובית יעזק הייתה נקראת ; ולשם כל העדים מתכנסין, ובית דין בודקין אותם שם . וסעודות גדולות עושין להם , בשביל שיהו רגילין לבוא.

There was a large courtyard in Jerusalem which was called bet Ya'zek, and all the witnesses would gather there, and the Court would examine them there. And they would make big meals for them, so that they should make it their habit to come.

ב,ו בראשונה, לא היו זזים משם כל היום ; התקין רבן גמליאל הזקן , שיהו מהלכין אלפיים אמה לכל רוח . ולא אלו בלבד , אלא אף הח כמה הבאה לילד , והבא להציל מיד הגיס , מיד הנהר , מיד הדליקה , מיד המפולת--הרי אלו כאנשי העיר, ויש להן אלפיים אמה לכל רוח.

Originally they would not move from there the entire day; Rabban Gamliel the Elder enacted that they might walk two thousand *amot* in any direction. And not only these, but also the midwife who comes to assist in a delivery, and the person who comes to save from a fire or from troops, or from the river, or from a collapsed building, all these are as the people of the city, and have two thousand *amot* in any direction.

ב,ז [ו] כיצד בודקין את העדים : זוג שבא ראשון , בודקין אותו ראשון . מכניסין את הגדול שבהן ואומרין לו , אמור כיצד ראית את הלבנה-- לפני החמה , לאחר החמה , לצפונה , לדרומה , כמה היה גבוה , ולאין היה נוטה , וכמה היה רחב . אם אמר לפני החמה , לא אמר כלום . ואחר כך היו מכניסין את השני , ובודקין אותו . נמצאו דבריהן מכוונין , עדותן קיימת . ושאר כל הזוגות , שואלין אותן ראשי דברים : לא שצריכין להן ; אלא שלא ייצאו בפחי נפש , בשביל שיהו רגילין לבוא .

How do they examine the witnesses? The pair that came first, they examine first, and they bring in the elder among them, and they say to him, "Tell us, how did you see the moon, facing the sun or behind the sun? To the north of it or to the south of it? How high was it and in which direction was it leaning? And how wide was it?" If he said, "Facing the sun," he said nothing. And afterwards they would bring in the second and they examine him. If their words were found to correspond, their testimony stood. And all the other pairs, they ask them the main points, not that they required them, but so that they would not go away disappointed, and that they should make it their habit to come.

This mishnah is the continuation of the preceding mishnah. It deals with the procedure of kiddush ha-hodesh after the eyewitnesses had been examined by the Court, and their testimony had been found to be correct and to coincide.

ב,ח [ז] ראש בית דין אומר מקודש , וכל העם עונין אחריו מקודש מקודש . בין שנראה בזמנו , ובין שלא נראה בזמנו-- מקדשין אותו ; רבי אלעזר ברבי צדוק אומר , אם לא נראה בזמנו--אין מקדשין אותו , שכבר קידשוהו שמיים .

The head of the Court says, "It is sanctified!" And all the people answer after him, "It is sanctified, it is sanctified!" Whether it was seen at its proper time, or whether it was not

seen at its proper time, they sanctify it. Rabbi Eleazar ben Zadok says, If it was not seen at its proper time, they do not sanctify it, for Heaven has already sanctified it.

ב, ט [ח] דמות צורות לבנות היו לו לרבן גמליאל בעלייתו על הטבלה בכותל, שבהן מראה את ההדיוטות ואומר להם, הכזה ראית, או כזה. מעשה שבאו שניים ואמרו, ראינוהו שחרית במזרח וערבית במערב; אמר רבי יוחנן בן נורי, עדי שקר הם, וכשבאו ליבנה, קיבלם רבן גמליאל. ועוד באו שניים ואמרו, ראינוהו בזמנו, ובילי עיבורו לא נראה; וקיבלם רבן גמליאל. אמר רבי דוסא בן הרכינס, עדי שקר הם--היאך מעידים על האישה שילדה, ולמחר כרסה בין שיניה; אמר לו רבי יהושוע, רואה אני את דבריך.

Rabban Gamliel had illustrations of the shapes of the moon on a tablet and on the wall in his upper chamber, which he showed to the simple, and he said, "Did you see like this, or like this? It once happened that two came and said, "We saw it in the east in the morning and in the west in the evening." Rabbi Yohanan ben Nuri said, "They are false witnesses!" When they came to Yavneh, Rabban Gamliel accepted them. And other two came and said, "We saw it at its proper time, and on the night preceding the added day it was not seen"; and Rabban Gamliel accepted them. Rabbi Dosa ben Harkinas said, "They are false witnesses! Can they testify about a woman that she gave birth, and on the morrow her belly is between her teeth?" Rabbi Yehoshua said to him, I approve your words.

This mishnah is the continuation of the preceding mishnah. It relates that when Rabban Gamliel learned that his colleague Rabbi Yehoshua disagreed with him in the matter of witnesses who said, "We saw it at its proper time, and we did not see it in its intercalated night," and Rabbi Yehoshua did not accept his determination of the New Moon, and proclaimed for himself Rosh Hodesh on the thirty-first day, Rabbi Gamliel, fearful that this might lead to a division among the people, sent to Rabbi Yehoshua, ordering him to accept the authority of the Nasi of the Court.

ב, י [ט] שלח לו רבן גמליאל, גוזר אני עליך שתבוא אצלי במקלך ובמעוטיך ביום שחל יום הכיפורים להיות בחשבונך. הלך ומצאו רבי עקיבה מצר. אמר לו, יש לי ללמוד שכל מה שעשה רבן גמליאל עשוי, שנאמר "אלה מועדי ה'", מקראי קודש, אשר תקראו אותם" (ויקרא כג, ד)--"אשר תקראו אותם", בין בזמנן בין שלא בזמנן; אין לי מועדות אלא אלו. בא לו אצל רבי דוסא בן הרכינס; אמר לו, אם באים אנו לדון אחר בית דינו של רבן גמליאל--צריכין אנו לדון אחר כל בית דין ובית דין שעמד מימות משה ועד עכשיו, שנאמר "ויעל משה, ואהרון--נדב, ואביהוא, ושבעים, מזקני ישראל" (שמות כד, ט). למה לא נתפרשו שמותן של זקנים: אלא ללמדך, שכל שלושה ושלושה שיעמדו בית דין על ישראל--הרי הם

כבית דינו של משה. נטל מקלו ומעותיו בידו, והלך ליבנה אצל רבן גמליאל ביום שחל יום הכיפורים להיות בחשבונו.

Rabban Gamliel sent to him: "I order you to come before me, with your staff and with your money, on Yom Kippur that falls according to your calculation." Rabbi Akiva went and found him distressed; he said to him, "I have to teach, that all that Rabban Gamliel did is done, for it is written, "These are the appointed seasons of the Lord, which you shall proclaim" (Lev. 23:4), whether at their proper time, or not at their proper time, I have no appointed season save these. He came to Rabbi Dosa ben Harkinas, he said to him, "If we were to investigate the Court of Rabban Gamliel, then we must investigate each and every Court that has arisen from the time of Moses until now"; as it is written, "Then went up Moses, and Aaron, Nadav, and Avihu, and seventy of the elders of Israel" (Ex. 24:9). And why are the names of the elders not mentioned? To teach us that each and every three that have risen up as a Court over Israel are as the Court of Moses. He took his staff and his money in his hand, and went to Yavneh to Rabban Gamliel on the day that Yom Kippur fell by his calculation. Rabban Gamliel stood up and kissed him on his head, and said to him, "Come in peace, my master and my disciple! My master in wisdom, and my disciple because you accepted my words."

It has been taught (1:7, above) that after the examination of the witnesses who saw the New Moon, the head of the Court says, "It is sanctified!" and all the people answer after him, "It is sanctified, it is sanctified!" This mishnah teaches that the announcement of kiddush ha-hodesh by the Court was the main condition for the establishment of the thirtieth day as Rosh Hodesh. If the Court did not manage to say "It is sanctified!" on the thirtieth day, then even though many people saw the new moon, and it was clear to all that the thirtieth day was Rosh Hodesh, the preceding month was nevertheless "full," and Rosh Hodesh was on the thirty-first day.

מסכת ראש השנה פרק ג

ג,א ראוהו בית דין וכל ישראל-- נחקרו העדים, לא הספיקו לומר מקודש, עד שחשיכה--הרי זה מעובר. ראוהו בית דין בלבד-- יעמדו שניים ויעידו בפניהם, ויאמרו מקודש מקודש. ראוהו שלושה, והם בית דין-- יעמדו שניים, ויושיבו מחבריהם אצל היחיד ויעידו בפניהם, ויאמרו מקודש מקודש: שאין היחיד נאמן על ידי עצמו.

If the Court and all Israel saw it, the witnesses were examined, and they did not manage to proclaim "It is sanctified!" until nightfall - then this is intercalated. If only the Court saw it, two should stand up and testify before them, and they should say, "It is sanctified, it is sanctified!" If three saw it and they are the Court, two should stand up and seat of their colleagues beside the single one, and they should testify before them, and say, "It is sanctified, it is sanctified!" for a single person is not considered trustworthy.

The chief precept of Rosh Hashanah is the blowing of the shofar; this is why the Torah calls this holy day "a day of blowing," "a memorial proclaimed with the blast of horns." From here to the end of the Tractate, the mishnayot deal with the laws of the blowing of the shofar on Rosh Hashanah. This mishnah teaches which shofarot it is permitted to blow on Rosh Hashanah.

ג,ב כל השופרות כשרים--חוץ משל פרה, מפני שהוא קרן. אמר רבי יוסי, והלוא כל השופרות נקראו קרן, שנאמר "והיה במשוך בקרן היובל, כשומעכם את קול השופר" (יהושוע ו,ה).

All *shofarot* are acceptable except that of a cow, because it is a horn [*keren*]. Rabbi Yose said, But are not all *shofarot* called "horn" as it is written, "when they make a long blast with the horn of the *yovel*" (Josh. 6:5).

ג,ג שופר של ראש השנה-- של יעל, פשוט, ופיו מצופה זהב, ושתי חצוצרות מן הצדדים; השופר מאריך והחצוצרות מקצרות, שמצות היום בשופר.

The *shofar* of Rosh Hashanah is of a wild goat, straight, and its mouthpiece is coated with gold, and two trumpets at the sides. A *shofar* sounds a long note and the trumpets a short note, for the obligation of the day is with the *shofar*.

It is taught in Tractate Ta'anit: "Rosh Hodesh of Kislev arrived and the rains did not fall, the Court decrees three fasts for the community (on Monday, Thursday, and Monday)...if these passed and were not answered, the Court decrees three other fasts for the community...If these passed and were not answered, the Court decrees an additional seven, totaling thirteen fasts for the community. These (the last seven fasts) surpass the first ones, for in these they sound the shofarot during the prayer" (1:5-6). It is also taught, "They sound the shofar for any public distress - may such never occur" (Taan. 3:8), i.e., they fast and blow the shofarot. After the preceding mishnah taught that on Rosh Hashanah they blow a shofar of a wild goat, this mishnah teaches that on fast days they blow the shofar of a ram, which is bent, symbolizing that a person must bend his head and hear before his Creator, so that He may be merciful to him.

[ד] בתענייות--בשל זכרים כפופים, ופיהם מצופה כסף, ושתי חצוצרות באמצע; השופר מקצר והחצוצרות מאריכות, שמצות היום בחצוצרות.

On fast days, of males, bent and their mouthpieces coated with silver, and two trumpets in the middle. The *shofar* sounds a short note and the trumpets a long note, for the obligation of the day is with trumpets.

ג,ד [ה] שווה היובל לראש השנה בתקיעה, ובברכות; רבי יהודה אומר, בראש השנה תוקעים בשל זכרים, ויובל בשל יעלים.

The *Yovel* is like Rosh Hashanah regarding the blowing and the blessings. Rabbi Yehudah says, On Rosh Hashanah they blow on those of males, and on the *Yovel* on those of wild goats.

גה, [ו] שופר שנסדק ודבקו, פסול; דבק שברי שופרות, פסול. ניקב וסתמו--אם מעכב הוא את התקיעה, פסול; ואם לאו, כשר. [ז] התוקע לתוך הבור או לתוך החדות או לתוך הפיטס--אם קול שופר שמע, יצא; אם קול הברה שמע, לא יצא. וכן מי שהיה עובר אחורי בית הכנסת, או שהיה ביתו סמוך ל בית הכנסת, ושמע קול שופר, או קול מגילה--אם כיוון ליבו, יצא; ואם לאו, לא יצא: אף על פי שזה שמע וזה שמע, זה כיוון את ליבו וזה לא כיוון.

A *shofar* that split, and was stuck together, is unfit. If a person joined pieces of *shofarot*, it is unfit. If it was pierced and he stopped it up, if it hinders the blowing - it is unfit, but if not - it is fit

If a person blows into a *bor*, or into a *dut*, or into a *pitam*: if he heard the sound of the *shofar* - he fulfilled, but if he heard an indistinct sound - he did not fulfill. And similarly, if a person passed behind a synagogue, or his house was close to the synagogue, and he heard the sound of the *shofar* or the reading of the *Megillah*: if he directed his mind - he fulfilled, but if not - he did not fulfill, and though this one heard and that one heard, this one directed his mind and that one did not direct his mind.

Incidental to the preceding mishnah, an aggadic midrash is cited here, to teach that everything depends upon the intention.

גו, [ח] "והיה, כאשר ירים משה ידו--וגבר ישראל. . . " (שמות יז, יא), וכי ידיו של משה עושות מלחמה או ידיו שוברות מלחמה: אלא כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלן, ומכוונין את ליבם לאביהם שבשמיים--היו מתגברין; ואם לאו, היו נופלים. כיוצא בדבר אתה אומר "ויאמר ה' אל משה, עשה לך שרף. . . " (במדבר כא, ח), וכי הנחש ממית ומחיה: אלא כל זמן שישראל מסתכלין כלפי מעלן, ומשעבדין את ליבם לאביהם שבשמיים--היו מתרפאין; ואם לאו, היו נימוקים. חירש שוטה וקטן, אין מוציאין את הרבים ידי חובתן. זה הכלל--כל שאינו חייב בדבר, אינו מוציא את הרבים ידי חובתן.

"And it came to pass, when Moses held up his hand, that Israel prevailed..." (Ex. 17:11). But could the hands of Moses make war or lose a war? It is rather to teach you, As long as Israel was looking upwards and subjecting their hearts to their Father in Heaven - they prevailed, and if not - they fell. Likewise, you may say, "Make for you a fiery serpent, and set it upon a pole; and it shall come to pass, that whosoever is bitten, when he looks

at it, he shall live" (Num. 21:8). But could the serpent cause to die, or could the serpent cause to live? Rather when Israel looked upwards and subjected their hearts to their Father in Heaven - they were healed, and if not - they perished. A deaf-mute, an imbecile, and a minor cannot fulfill an obligation on behalf of the many. This is the general rule: whoever is not liable to an obligation, cannot fulfill that obligation on behalf of the many.

מסכת ראש השנה פרק ד

ד,א יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת , במקדש היו תוקעין ; אבל לא במדינה. משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי, שיהו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין. אמר רבי אליעזר, כשהתקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו תוקעין, לא התקין אלא ביבנה; אמרו לו, אחד יבנה ואחד כל מקום שיש בו בית דין.

When the holy day of Rosh Hashanah fell on a Shabbat, in the Temple they would blow, but not in the *medinah*. After the Temple was destroyed, Rabban Yohanan ben Zakkai enacted that they would blow in every place in which there is a Court. Rabbi Eliezer said, Rabban Yohanan ben Zakkai enacted only for Yavneh. They said to him, It is the same whether Yavneh, or any other place in which there was a Court.

This mishnah deals with the advantages Jerusalem possessed over Yavneh regarding the blowing of the shofar on Rosh Hashanah that fell on Shabbat. One advantage, which is not explained in the mishnah, was that in Jerusalem they would blow in as well as outside the Court, whereas in Yavneh they would blow only in the Court. The mishnah relates one more advantage. This mishnah can be best understood according to the interpretation of Rambam, that all of Jerusalem is called the "Temple," (mikdash) and, "In the Temple they would blow" stated in the preceding mishnah, refers to all of Jerusalem, and this mishnah teaches that during the time of the Temple Jerusalem enjoyed advantages over Yavneh after the destruction of the Temple.

ד,ב ועוד זאת הייתה ירושלים יתרה על יבנה -- שכל עיר שהייתה רואה ושומעת וקרובה ויכולה לבוא, תוקעין בה; וביבנה, לא היו תוקעין אלא בבית דין בלבד.

And further, Jerusalem surpassed Yavneh in this, that in every town that could see and hear, and was close, and could come - they blew. And in Yavneh they would not blow, save in the Court

This entire mishnah is taught in Tractate Sukkot (3:12). It is taught here incidental to the preceding mishnah, in order to list Rabban Yohanan ben Zakkai's other enactments.

ד,ג בראשונה, היה לולב ניטל במקדש שבעה , ובמדינה יום אחד ; משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לו לב ניטל במדינה שבעה זכר למקדש , ושיהא יום הנף כולו אסור.

Originally the *lulav* was taken up in the Temple seven and in the *medinah* one day. After the Temple was destroyed Rabban Yohanan ben Zakkai enacted that the *lulav* should be

taken up in the *medinah* seven, in remembrance of the Temple, and that on the whole Day of waving - it should be forbidden.

This mishnah continues with the enactments of Rabban Yohanan ben Zakkai, discussing in this mishnah the one concerning kiddush ha-hodesh.

ד,ד בראשונה, היו מקבלין עדות החודש כל היום ; פעם אחת נשתהו העדים מלבוא, ונתקלקלו הלויים בשיר. התקינו שלא יהו מקבלין עדות החודש, אלא עד המנחה; ואם באו עדים מן המנחה ולמעלן, נוהגים אותו היום קדש ולמחר קדש. משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי, שיהו מקבלין עדות החודש כל היום. אמר רבי יהושע בן קורחה, ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי, שאפילו ראש בית דין בכל מקום, שלא יהו העדים הולכים אלא למקום הוועד.

Originally they used to accept testimony about the New Moon the entire day. Once the witnesses tarried in coming, and the Levites went wrong in the song. They then enacted that they should accept only until the *Minhah*. And if witnesses came after *Minhah* - they observed that day as sanctified and the following day as sanctified. After the Temple was destroyed, Rabban Yohanan ben Zakkai enacted that they should accept testimony about the New Moon the entire day. Rabbi Yehoshua ben Korha said, Rabban Yohanan ben Zakkai also decreed that wherever the head of the Court might be, the witnesses should go only to the meeting place.

This mishnah discusses the Rosh Hashanah Musaf prayer, which includes the blessings of Malkhuyot, Zikhronot, and Shofarot, for which the shofar is blown. The blessings are derived from the Biblical description of Rosh Hashanah, as "a memorial of blowing" (Lev. 23:24): "a memorial [zikhron]" - this is the Zikhronot; "of blowing [teru'ah]" - this is the Shofarot; it is also written, "and they shall be to you for a memorial before your God" (Num. 10:10) - why does the Torah add (in this verse) "I am the Lord your God"? To teach that wherever there are Zikhronot and Shofarot, there must be also Malkhuyot. Thus, also, a baraita cited in the Gemara: "The Holy One, blessed be He, said: 'Recite before Me on Rosh Hashanah Malkhuyot, Zikhronot, and Shofarot. Malkhiyot - so that you will confirm Me as King over you first; Zikhronot - so that your remembrance will come before Me for good. How? With the shofar.'" Thus also Sifrei: "Why did the Sages see fit to recite Malkhuyot first, and afterwards Zikhronot and Shofarot? To set Him as King over you first, and afterwards ask Him for mercy, so that He remember you. And through what? Through the shofar. And the shofar foretokens freedom, as it is written, 'And it shall come to pass in that day, that a great shofar shall be blown' (Isa. 27:13)." This mishnah teaches that Malkhuyot is not a separate blessing, but rather is included in another blessing, and Rabbi Yohanan ben Nuri and Rabbi Akiva differ on this. Rabbi Yohanan ben Nuri holds that Malkhuyot is recited within the blessing of the Holiness of the Name (which concludes with "the Holy King"), for holiness and kingship are interrelated; and Rabbi Akiva holds that it is recited in the blessing of the Sanctity of the Day (which concludes with "Who sanctifies Israel and the Day of Remembrance"), so that the shofar should be blown for Malkhuyot just as it is blown for Zikhronot and Shofarot.

ד,ה סדר ברכות: אומר אבות גבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עימהן, ואינו תוקע; קדושת היום, ותוקע; זכרונות, ותוקע; שופרות, ותוקע; ואומר עבודה והודאה וברכת כוהנים, דברי רבי יוחנן בן נורי. אמר לו רבי עקיבה, אם אינו

תוקע למלכיות, למה הוא מזכיר--אלא אומר אבות גבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עם קדושת היום, ותוקע; זכרונות, ותוקע; שופרות, ותוקע; ואומר עבודה והודיה וברכת כוהנים.

Order of the blessings: one recites the Patriarchs, Powers, and the Holiness of the Name, and includes *Malkhuyot*, but he does not blow; the Sanctity of the Day, and he blows; *Zikhronot*, and he blows; *Shofarot*, and he blows; and he recites Service, and Thanksgiving, and the Priests' Blessing; so Rabbi Yohanan ben Nuri. Rabbi Akiva said to him, If he does not blow for *Malkhuyot*, why does he mention? Rather he recites Patriarchs, Powers, and the Holiness of the Name, and includes *Malkhuyot* in the Sanctity of the Day, and he blows; *Zikhronot*, and he blows; *Shofarot*, and he blows; and he recites Service, Thanksgiving, and the Priests' Blessing.

The previous mishnah taught that the Musaf prayer includes Malkhuyot, Biblical verses in which it is stated that the Lord is King of all the world; Zikhronot, Biblical verses in which it is stated that the Lord remembers all; and Shofarot, verses in which the shofar is mentioned. This mishnah teaches that at least ten verses must be recited in each of these.

ד,ו אין פוחתין מעשר מלכיות, מעשרה זכרונות, מעשרה שופרות; רבי יוחנן בן נורי אומר, אם אמרן שלוש שלוש, יצא. אין מזכירין זיכרון ומלכות ושופר של פורענות. מתחיל בתורה, ומסיים בנביא; רבי יוסי אומר, אם השלים בתורה, יצא.

They may not recite less than ten *Malkhuyot*, ten *Zikhronot*, ten *Shofarot*. Rabbi Yohanan ben Nuri says, If he said three of each of them, he fulfilled. They may not mention verses of Memory, Kingship, and *Shofarot* which allude to Divine punishment. He begins with the Torah, and he concludes with the Prophet. Rabbi Yose says, If he completed with the Torah, he fulfilled.

ד,ז העובר לפני התיבה ביום טוב של ראש השנה, השני מתקיע; ובשעת ההלל, הראשון מקרא את ההלל.

The person who passes before the Ark on the holy day of Rosh Hashanah, the second one orders the blowing; and when the Hallel is recited, the first one reads the Hallel.

This mishnah teaches that although the blowing of the shofar on Rosh Hashanah is a Torah commandment, the holy day is not violated for it, and not even a Rabbinic prohibition may be transgressed for the blowing of the shofar.

ד,ח שופר של ראש השנה-- אין מפקחין עליו את הגל , ואין מעבירין עליו את התחום, ולא עולין באילן, ולא רוכבין על גבי בהמה, ולא שטים על פני המים; ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משום שבות, בין בדבר שהוא משום לא תעשה. אבל אם רצה ליתן לתוכו מים או יין , ייתן. אין מעכבין את התינוקות מלתקוע , ומתעסקין עימהם כדי שילמדו . והמתעסק, לא יצא ; והשומע מן המתעסק , לא יצא.

For the sake of the *shofar* of Rosh Hashanah, they may not pass beyond the Shabbat boundary, and they may not pull down a heap, nor climb up a tree, nor ride on an animal, nor swim on the water, nor may one cut it, whether with something whose use is forbidden because of *shevut*, or with a thing whose use transgresses a Torah prohibition. But if he wants to put into it water or wine, he puts. They do not prevent the children from blowing, but they occupy themselves with them until they learn; and the person who occupied himself thus did not fulfill, and the person who hears from a person thus occupied did not fulfill.

This mishnah teaches the number and the lengths of the shofar notes.

ד,ט סדר תקיעות, שלוש של שלוש שלוש . שיעור תקיעה , כדי שלוש תרועות ; שיעור תרועה, כדי שלוש יבבות. תקע בראשונה, ומשך בשנייה כשתיים--אין בידו אלא אחת. מי שבירך, ואחר כך נזדמן לו שופר--תוקע ומריע ותוקע, תוקע ומריע ותוקע, שלושה פעמים. כשם ששליח ציבור חייב , כך כל יחיד ויחיד חייב ; רבן גמליאל אומר, שליח ציבור מוציא את הרבים ידי חובתן.

Order of the blowings, three of three each. The length of a *teki'ah* - is that of three *teru'ot*. The length of a *teru'ah* - is that of three wailing notes. If he blew the first one and extended the second one as two - it counts only as one. If one has recited the blessings and afterwards obtained a *shofar*, he sounds a *teki'ah*, a *teru'ah* and a *teki'ah*, three times. Just as the Reader is obligated, so is every individual obligated. Rabban Gamliel says, A Reader fulfills the obligation on behalf of the many.